პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეთორმეტე

საქ. კომუნისტური პარტიის (ბ) ცენტრ. კომიტეტის, თბილისის კომიტეტის — და — სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

კომუნისტი

რედაქცია თბილისი, რუსთაველის პრ. № 16, მეორე სართული

რედაქციაში საქმეზე მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე დღის 11 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6 საათიდან 11 საათამდე.

ტელეფ. რედაქტორის . . . 14-76; რედაქტორის მოადგ. 23—17; მდივნის . . . . . 10—58; მახარული განყოფილ. 22—44

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პრ. № 34. ტელეფონი № 8—81.

ხელისმოწერის ფასი: 1 თვით 1 მანეთი, 1 წლით—12 მან. უცხოეთში 1 თვით—3 მანეთი

გაზეთის მიღებლობის შემთხვევაში დარეკეთ ტელ. № 17—55

განცხადების ფასი: საჭართველოს ფარგლებში: ნონპარელის სტრიქონის ტექსტის პოლოში—1 მ. 50 კ., ტექსტის შიგნით—3 მ.; სამგლოვიარო განცხადების დაბეჭდვა—25—35 მ. განცხადებები მიიღება თბილისში მხოლოდ „კომუნისტი“-ს მთ. კანტორაში (რუსთაველის პრ. № 34) 15 ნახევარ საათამდე. პროვინციაში —ფოსტა-ტელეგრაფის დაწესებულებებში (სგაზეთო ბიუროებში). განცხადებები ტელეფონის საშუალებით არ მიიღება.

4 თებერვალს, საღამოს, დაიწყება XVII საკავშირო პარტ-კონფერენცია

პარასკევი, 5 თებერვალი 1932 წ. ყოველდღიური გაზეთი № 30 (3284) ფასი 5 კაპ.

XVII საკავშირო პარტკონფერენცია

მრეწველობის განვითარების შედეგები 1931 წელს და 1932 წლის ამოცანები

ამხ. ს. ორჯონიკიძის მოხსენება კონფერენციის 30 იანვრის სხდომაზე*)

ამბანაგებო! ხუთწლიანი გეგმის შესრულება 4 წელიწადში, ჩვენი ქვეყნის სოციალისტური ეკონომიკის საძირკველის დამთავრება, მეორე ხუთწლედისათვის მომზადება დედათ არის დამოკიდებული იმაზე, თუ როგორ მუშაობდა მრეწველობა 1931 წელს და როგორ იმუშავებს იგი 1932 წ. მე ალარ ვილაპარაკებ აქ იმაზე, რომ მთელი ჩვენი ცხოვრების სოციალისტური გარდაქმნა დამოკიდებულია ჩვენი მრეწველობის განვითარებაზე. ნება მომომეთ გადავიდე პირდაპირ ჩემი მოხსენების საანგარიშო ნაწილზე.

1931 წლის შედეგები და მისი თავისებურობანი

1931 წლის საერთო შედეგები

ამხანაგებო, 1931 წელმა მოგვცა ჩვენი მრეწველობის შემდგომი უდიდესი ზრდა, მთელი მრეწველობის პროდუქცია 1930 წელთან შედარებით გაიზარდა 21 პროცენტით. 1931 წელს მრეწველობამ მოგვცა 27 მილიარდი მანეთის პროდუქცია, აქედან მძიმე მრეწველობამ —11,8 მილიარდი მანეთის, ზრდა უდრის 28,7 პროცენტს. მსუბუქმა მრეწველობამ მოგვცა 7.600 მილიონი მანეთის პროდუქცია, ზრდა შეადგენს 12,6 პროცენტს, ხე-ტყის მრეწველობამ მოგვცა 2,5 მილიარდი მანეთის პროდუქცია, ზრდა უდრის 12,6 პროცენტს, მომარაგების სახალხო კომისარიატის მრეწველობის პროდუქციის ღირებულების შედეგებს 5 მილიარდ მანეთს, ზრდა—22 პროცენტს.

სწრაფად იზრდება მრეწველობის ზოგიერთი დარგი, მაგალითად მანქანათმშენებლობა, რომლის პროდუქცია შარშანდელთან შედარებით გაიზარდა 40 პროცენტით, ცერამიკა სატარატორო მშენებლობის პროდუქცია—78 პროცენტით, ელექტრო ტენნიკური მრეწველობის პროდუქცია გაიზარდა 61,5 პროცენტით, ელექტროენერგიის გამომუშავება—43 პროცენტით, ნავთის მრეწველობა—22,6 პროცენტით, ძირითადი ქიმია—17,40 პროცენტით, ქვანახშირის მრეწველობა—14,3 პროცენტით, ფერადი მეტალურგია—9 პროც., შავი მეტალურგია საერთოდ დარჩა განსული წლის დონეზე, ხარისხობრივი ფოლადის წარმოება გაიზარდა სამჯერ.

მრეწველობის ცალკე დარგებმა ხუთწლიანი გეგმა შესრულეს 2 წლ.—3 წელიწადში, მანქანათმშენებლობას მთლიანად ხუთწლედის მეხუთე წელს (1932-33 წ.) უნდა მოეცა 4.350 მილიონი მანეთის პროდუქცია, 1931 წელს მან უკვე მოგვცა 4.780 მილიონი მანეთის, ელექტრო-ტენნიკური მრეწველობას ხუთწლედის უკანასკნელ წელს უნდა მოეცა 895 მილიონი მანეთის პროდუქცია, 1931 წელს უკვე მოგვცა 925 მილიონი მანეთის, ნავთი ამოღებული უნდა ყოფილიყო 21,7 მილიონი ტონა, ფაქტიურად 1931 წელს ამოღებულია 23 მილიონი ტონა, რეზინის მრეწველობის მთლიანად უნდა მოეცა 440 მილ. მანეთის პროდუქცია, ნამდვილად კი მოგვცა 461 მილ. მანეთის, ხუთწლიანი გეგმის მიხედვით 1932-33 წელს ზათა სახალხო კომისარიატისათვის უნდა დამზადებულიყო 1.600 ვაგონი. (ორეერძიანი ანგარიშით), ფაქტიურად 1931 წელს დამზადდა 20.000 ში წლის განმავლობაში დაზადდა 878 მილ. მანეთის სატრაქტორო, სასოფლო-სამეურნეო ინვენტარი, ე. ი. 32 პროცენტით უფრო მეტი. ვიდრე ეს გათვალისწინებული იყო მთელი ხუთწლედისათვის (286 მილიონი მან.).

მთელ რიგ დარგებს თუმცა არ მოუწევიათ ასეთი შედეგებისათვის, მაგრამ მთელ 1931 წელს ბევრად უფრო მეტი პროდუქცია მოგვცეს, ვიდრე ეს დასაბუდი იყო ხუთწლიანი გეგმით. რაიონულ ელსადგურებს უნდა გამოეშუშავებინათ 5 მილიარდი კილოვატი საათი ენერგია, ფაქტიურად გამოიმუშავეს 6,4 მილ. კ ს. წლ. გეგმის მიხედვით მესამე წელს ამოღებული უნდა ყოფილიყო 9 მილიონი ტონა, ნამდვილად ამოღებულია —9 ნახ. მილიონი ტონა, გათვალისწინებული იყო 800 ტრაქტორის დამზადება, და მზადდა—40.000, გზათა სახალხო კომისარიატისათვის გამოშეებული უნდა ყოფილიყო 660 ორთქლმავალი, 1931 წელს გამოშვებულია 818 ორთქლმავალი, განზრახული იყო 5 ათასი კვადრატული მეტრი. ორთქლის ქვაბების დამზადება, დაზადდა 206.000 კვადრატული მეტრი. ფეხსაცმელები უნდა დამზადებულიყო 60 მილ. წყვილი, დამზადდა 76,8 მილ. წყვილი, კალოშები 51 მილიონ წყვილის ნაცვლად ფაქტიურად გამოშვებულია 53,9 მილიონი წყვილი. ხუთწლიანი გეგმით დაბანული იყო 5.000 კილოვატის ტურბინების ადება. 1931 წელს აგებულია—753.000 კილოვატის. აი, ამხანაგებო, ის დარგები, რომლებიც გადაჭარბებით ასრულებენ ხუთწლიანი გეგმის დავალებებს 1931 წლისათვის.

თუ ავიღებთ მთელი მრეწველობის საერთო პროდუქციას, დავინახავთ, რომ გასულ წელს აქაც საგრძნობი გადაჭარბებით შესრულდა ხუთწლიანი გეგმის დავალება. ხუთწლიანი გეგმის მიხედვით მთელ მრეწველობას 1931 წელს უნდა მოეცა 19,6 მილიარდი მანეთის საერთო პროდუქცია, 1931 წელს ჩვენ გვაქვს 27 მილიარდი მანეთის პროდუქცია. მძიმე მრეწველობის დარგში 1931 წელს ხუთწლიანი გეგმის ვარაუდით უნდა გვქონოდა 7 მილიარდი მანეთის პროდუქცია, გვაქვს—10 მილიარდი მანეთის 1931 წელს გაიზარდა მსუბუქი მრეწველობაც, თუმცა სასოფლო-სამეურნეო ნედლეულის ნაკლებობა აფერხებს ამ ზრდას.

ფართო მოხსარების საგნების წარმოება 1931 წელს ასეთი იყო: ბამბეულის ქსოვილები—2.246 მილიონ მეტრი, შალეულის გამზადებული საქონელი—132,7 მილიონი მეტრი, ბრეზენტის ნაწარმი—16 პრ., მთელს კაპიტალისტურ მსოფლიოში—20 პროცენტით.

რა ხდება ჩვენს ქვეყანაში? ავიღოთ გამისავალ პუნქტად იგივე 1926 წელი, თუმცა ერთი ლ'გამ საკრძნობლად შეამცირა ჩვენი ზრდა, მაგრამ ამ შემთხვევაშიაც სურათი მეტად თვალსაჩინოა: 1926 წელს ჩვენ გვაქვს ზრდა 100 პროცენტით, შემდეგ 177 პროცენტით, 147 პროც., 170 პროც., 198 პროც., 1931 წელს—219 პროც., ნამდვილად კი 1931 წელს ჩვენ გვქონდა ზრდა არა 219 პროცენტით, როგორც ერთა ლიგა ანგარიშობს, რომელმაც საგრძნობლად შეამცირა ჩვენი ზრდა, არამედ 279 პროც. (ტაში).

აი, ამხანაგებო, მოძრაობა კაპიტალისტურ ქვეყნებში და ჩვენში.

მაგრამ შეიძლება თუ არა, ამხანაგებო, ჰქონდეს იქ დასკვნის გამოყვანა, რომ ვლადიმერ ილიჩის ცნობილი ლოზუნგი „დავეწიოთ და გავუსწროთ“ ტენნიკური ეკონომიური მხრით დასავლეთ ევროპისა და ამერიკის ქვეყნებს, ჩვენ უკვე განვახორციელეთ? რა თქმა უნდა, არა. მიუხედავად ჩვენი მრეწველობის სწრაფი ზრდისა, ჩვენ ჯერ-ჯერობით შორს ვართ ამ ლოზუნგის განხორციელებიდან. შორს ვართ თუნდაც იმიტომ, რომ რკ.-ა-მერიკის შეერთებულმა შტატებმა 1931 წელს გამოუშვეს 19 მილ. ტონა თუჯი, ჩვენ კი მხოლოდ 3 მილ. ტონა, გერმანიამ 1931 წ. გამოუშვა 6 მ. ტ. ინგოტისა—8,7 მილ. ტონა, მაგრამ ეს მხოლოდ იმას ნიშნავს, რომ ზოგმა მეტალურგიამ ინგოტისში 1931 წელს 70 წლით დაიბრა უკან. დ... და განწირება ნიშნავს იმას, რომ ჩვენ დავაწიდოთ არა ნაკლებ 42 მილ. ტონა თუჯისა, რომელიც ჰქონდა ამერიკას 1929 წელს.

ახალი ტენნიკის დაუფლება

მაგრამ მარტო რაოდენობითი ზრდის ციფრები არ გვაძლევენ იმ ხარისხობრივი გარდატეხის სრულ სურათს, რომელიც ხდება ჩვენს მრეწველობაში.

1931 წელს პირველად შევუდექით პრაქტიკულად ახალი ტენნიკის დაუფლებას, წარმოების მოგვარებას, როგორც მომქმედ ქარხნებში, ისე ახლად ამოშავებულ გიგანტებში

ჩვენ 1931 წელს ავამუშავეთ 3,5 მილიარდი მანეთის ახალი საწარმოები. 3,5 მილიარდი მანეთი თავის თავად საკმაოდ დიდი თანხაა, მაგრამ ამასთან საჭიროა მხედველობაში ვიქონიოთ, რომ 1931 წელს და 1932 წლ. ვანვარში ჩვენ ავამუშავეთ მთელი რიგი უზარმაზარი საწარმოები უახლოესი ტენნიკით რომელთაც განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვთ ჩვენი სეიმდგომი განვითარებისათვის. ეს საწარმოებია: ნიტრო-ნოვგოროდის საავტომობილო ქარხანა—140.000 ავტომობილი, ხარკოვის სატრაქტორო ქარხანა—50.000 ტრაქტორი, მოსკოვის საავტომობილო ქარხანა—30.000 საბარგო ავტომობილი, ურალის მძიმე მანქანათმშენებლობის ქარხნის პირველი რიგი, სარატოვის კომბაინების ქარხანა—20.000 კომბაინი, ნიტრო-ნოვგოროდის საფრენზე დაზგების ქარხანა—12.5 ათასი დაზგა წელიწადში, დაზგების ქარხანა მოსკოვში—6.000 დაზგა წელიწადში, ურალის ხპილენძის სადნობი ქარხანა—20.000 ტონა ხპილენძი, პოლიარული წრის გაღმა ავაშენეთ სამრეწველო ქალაქი, გავშალეთ ხორბინის აპარატების დამუშავება, ავაგეთ კრეკინგები, მათ შორის საბჭოთა ინჟენერების —შუხოვისა და კავლეროშნიკოვის სისტემის კრეკინგი, სულ მალე ამუშავდება ბურეცკის მეტალურგიული ქარხანა, დღეს დაინთება ბუმბერაზული სიდიდის პირველი ბრძმედი, რომლის ბადალიც არ მოიპოვება მთელს მსოფლიოში — მაგნიტოგორსკის ბრძმელი (ტაში). ამ დღეებში ამუშავდება ბერეზნიკის პირველი რიგი, ნოვის აზოტის ქარხანა, ვოსკრესენსკის ქიმიური ქარხანა, უახლოეს ორ-სამ კვირაში ამუშავდება „შიროკოპოდშიპნიკი“, რომელიც წელიწადში მოგვცემს 24 მილ. საკისარს. დიდწყო ფრეზერის საინსტრუმენტო ქარხნის მონტაჟი მოსკოვში ამუშავდა ქვანახშირის 69 მაღარო 28 მილ. ტონა პროდუქციით — მათ შორის არის მაღაროები, რომელთაგან თითეული ყოველწლიურად მოგვცემს მილიონ ტონას. პროკოპიევის რაიონში მაღარო № 5—6-ის სიძლავრე უდრის—1.600000 ტონას წელის ამუშავდა ერთი მილიონი კილოვატის სიმძლავრის ელსადგურები, ე. ი. იმდენი, რამდენიც ორ წლის წელს, იმდენი, რამდენიც იყო შეფის რუსეთში 1913 წელს. ამათგან უსნიშვნელოვანესი სადგურებია: შტერეროვის—დამატებით ამუშავდა 93.000 კილოვატი, კაშირის—44. ათასი კილოვატი, ივგრესის—72.000, ნიგრესი—94.000, ლენინგრადის მეორე ელსადგური—48.000, ზუგესის—150 ათას კილოვატი. ჩელიაბინსკის სადგური—48.000 კილოვატი, მაგნიტოგორსკის—86.000 კილოვატი, კიზელის—22.000 კილოვატი, სტალგესი—24.000 კილოვატი და სხვ.

10 წლის წინად 1921 წელს კომინტერნის მესამე კონგრესზე ვლადიმერ ილიჩი ამბობდა: „12 ათასი კილოვატი მეტად მცირე დასაწყისია, შეიძლება უცხოელებმა, რომლებიც იცნობენ გერმანიისა და შეერთებული შტატების საერთოდ ჰქონდა სარეკორდო ტემპები კაპიტალიზმის ისტორიაში) არ აღემატებოდა 5-6-7 პროცენტს. დღეს მთელს კაპიტალისტურ მსოფლიოში დღეი ჰქვს ულირსად მწვავე კრიზისს, რომელიც უკვე ორ წელიწადზე მეტია გრძელდება. ერთა ლიგის ცნობების მიხედვით 1926 წელთან შედარებით წარმოება დაეცა: ჩრდ.-ამერიკის შეერთებულ შტატებში —31.5 პროცენტით, გერმანიაში—16 პრ., მთელს კაპიტალისტურ მსოფლიოში—20 პროცენტით

ელექტროფიკაციას, გაიცინონ ამის შესახებ, მაგრამ კარგად იცინის ის, ვინც ბოლოს იცინის“. (ლენინი, ტ. 26, გვ, 463). მართალი იყო ილიჩი, როდესაც მას უზარმაზარ 12 ათასი კილოვატის ამუშავება რევოლიუციის წლებში, იგი დარწმუნებული იყო, რომ გაიელის რამდენიმე წელი, და ჩვენ ავამუშავებთ მრავალ მილიონ კილოვატს.

მაგრამ საჭირო იყო არა მარტო ამ სადგურების ამუშავება, საჭირო იყო არამარტო ამ საწარმოთა აგება, რომლებიც აქ დავასახელით, არამედ საჭირო იყო გაცილებით უფრო მეტი—საჭირო იყო ჩვენს მიერ ევროპიდან და ამერიკიდან შემოტანილი მაღალი ტენნიკის გამოყენება ჩვენი სახელმწიფოს სასარგებლოდ.

ამხ. სტალინმა გასულ წელს სამეურნეო მუშაკების თათბირზე მკვეთრად დასვა ტენნიკის დაუფლების საკითხი. მართლაც რა აზრი აქვს დიდი ქარხნების და დიდი ელსადგურების აშენებას, თუ ჩვენ ვერ შევძლებთ შემდეგ მათ ამუშავებას. თქვენ ყველამ საუცხოოდ იცით, თუ როგორ გვხარობდა სტალინგრადის ქარხნის ამუშავება, როგორი შეუპოვარი მუშაობა ჩაიარა სტალინგრადის ქარხნას, სანამ მას ფეხზე დავაყენებდით: მაღალი ამერიკული ტენნიკა ერთბაშად ვერ შევითვისეთ.

გერმანიის სოციალ-დემოკრატიის ორგანოს — გაზეთ „ფორვერტს“-ს არა ერთხელ გამოუხატავს სიხარული იმის გამო, რომ ბოლშევიკებმა ვერ უძლებიან ახალი ამერიკული ტენნიკის შეითვისებენ ქარხნასო. გერმანიის მენშევიკების ორგანო გესლიანად აღნიშნავდა, რომ თუმცა იმ ქალაქს, სადაც აგებულია ეს უზარმაზარი ქარხანა, ეწოდება სტალინის — ფოლადის კაცის სახელი, მაგრამ მარტო ფოლადისებური ნებისყოფა არ კმარა იმ მაღალი ტენნიკის დაუფლებისათვისო. გამორკვევა, რომ ბოლშევიკების ნებისყოფამ, მუშების ნებისყოფამ სავსებით დაამარცხილა ეს ბუშბერაზი, და ეს ნებისყოფა აიძულებს მას ემსახუროს სოციალიზმის საქმეს და ყოველდღიურად გამოუშვას 100 ტრაქტორზე მეტი კოლმეურნეობათა მინდვრების დასამუშავებლად.

მუშათა ახალგაზრდა კადრებმა, ახალგაზრდა და ძველმა ინჟენერებმა დიდი ენერგიით და საბჭოთა ხელისუფლებისადმი უდიდესი ერთგულებით მოჰკიდეს ხელი საქმეს, და ამჟამად ქარხანა ნორმალურად და მთლიანად ჩვენს ხელშია. ქარხანამ გასულ წელს —30 ივნისს მოგვცა 37 ტრაქტორი, 1932 წლის 30 იანვარს ამ ქარხანაში კონვეიერიდან გადმოდებული იქნა 130 მანქანა (ტაში).

ამხ. პეტუხამ ეს-ეს არის გადმომცა, რომ ქარხანაში ამჟამად სწარმოებს დისკუსია იმის შესახებ, საზღვარია თუ არა დასახული სიმძლავრე—144 მანქანა დღე-ღამეში? თუ ამ ეტაპზე ქარხანა დღე-ღამეში უშვებს 130 მანქანას, ეჭვს გარეშეა, რომ არა უგვიანეს მარტის დამლევისა ან აპრილის დასაწყისში იგი მოგვცემს 144 მანქანას დღეში.

მე ვეთანხმები იმ სტალინგრადელ ამხანაგებს, რომლებიც ფიქრობენ, რომ 144 არ არის საზღვარი, მე დარწმუნებული ვარ, რომ სტალინგრადის ქარხნის მუშები, ინჟენერები და ტეხნიკოსები ერთხელ კიდევ დაიმტკიცებენ ჩვენს მტრებს, რომ ისინი არა მარტო დაეუფლენ ქარხანას, არა მარტო მთლიანად ასრულებენ დაწესებულ ნორმას არამედ აგრეთვე კონვეიერიდან დღეში გადმოიღებენ 200 ტრაქტორს. (ტაში). აღარ შევჩერდები სხვა ქარხნებზე, სადაც ჩვენ გაგვიმწესდა მაღალი ტენნიკის დაუფლება. შეეხები მხოლოდ ქვანახშირის მრეწველობას. თქვენ გახსოვთ, რომ 1930 წლის ძალზე შენცირდა ქვანახშირის ამოღება ქვანახშირის ყველა რაიონებში, განსაკუთრებით დონ ბასში, სადაც ქვანახშირის ამოღება 1930 წლის იგლისსა და აგვისტოში დაეცა 70—75 ათას ტონამდე დღე-ღამეში. 70—75, 80—100 ათასი ტონით შორს ვერ წახვალთ, ასეთ ბაზაზე ვერავითარ მძლავრ მტბალურგიას ვერ შექმნი. 1930 წლის შემოდგომაზე გალაქრათ დაისვა ქვანახშირის ამოღების მიქანიზაციის საკითხი. მთელი 1931 წლის განმავლობაში ჩვენ თავს ვიტრხდით ამ საკითხებზე, მთელი პარტია და ცენტრალური კომიტეტი, განსაკუთრებით უკრაინის კ.პ. (ბ) (ინტრალური კომიტეტი, კერძოდ ამხ. კოსიორი. რომელიც მაღაროებიდან არ გამოდიოდა, თავს იტეხდნენ მექანიზაციის საკითხის გადაჭრაზე. მაგრამ ძალიან ნელა მივდიოდით წინ. ბოლოს გარდატეხა დაისახა. იქ, სადაც გასულ წელს იღებდნენ 100.000 ტონას, წელს დღე-ღამეში იღებენ 140-144 ათას ტონა ქვანახშირს. ეს უიტ-ველად მიღწევაა, ეს ჭეშმარიტად მოწოშობს იმას, რომ ჩვენ ვისწავლით მექანიზმების გამოყენებას. მაგრამ პირდაპირ უნდა ითქვას, რომ ეს სრულიად არ კმარა. იმავე მექანიზმებით და იმავე რაოდენობის მუშახელით ჩვენ გაცილებით უფრო მეტი ქვანახშირი უნდა მივიღოთ. აქ ვერაფერს ვერ გააწყობთ ლაპარაკით იმის შესახებ, რომ ეს არ მოგვცეს, ის არ მოგვცეს და სხვ. ყველა საქვანახშირო რაიონებში ამჟამად გვაქვს მატერიალური და ტეხნიკური შესაძლებლობა მივსცეთ ჩვენს ქვეყანას ამაზე მეტი ქვანახშირი, ვიდრე დღეს ვაძლევთ. მეტალურგია, ტრანსპორტი და საერთოდ მთელი ჩვენი მეურნეობა სათობიის შიგნით უსუფაზე ველარ დარჩება. სათობიი უნდა ეძნეს ქარხნებსა და ორთქლმავლებს. სათობიი უნდა იყოს ყველგან, რომ ადამიანებსა შესილონ დამშვიდებით მუშობა. ქვანახშირის მუშაკებზეა სავსებით დამოკიდებული ამ საქმის წარმოება წინ წაწევა.

სტალინგრადის სატრაქტორო ქარხნის გაკვეთილებს, ქვანახშირის მრეწველობის გაკვეთილებს ფუჭად არ ჩაუვლია ჩვენთვის. მეორე სატრაქტორო ქარხანას—ხარკოვის ქარხანას აღარ სჭირდება საამშენებლო სენის ხანგრძლივი სტადიის გავლა.

იგი თავიდანვე, ამუშავების მომენტიდანვე საკმაოდ დამაკმაყოფილებლად მუშაობს და დღეს გვაძლევს 50 ტრაქტორს დღეში. სტალინგრადის ქარხანას დაახლოებით ათი თვე დაჭირდა იმისათვის, რომ მოეცა 50 ტრაქტორი, ხარკოვის ქარხანას კი დასჭირდა სულ 4 თვე. ეს უკვე საშინი აღარაა. მე ვფიქრობ, რომ ხარკოვის ქარხანა გაამართლებს ჩვენს იმედებს და მალე შეეგუებრება სტალინგრადის ქარხანას.

ამხ. კოსიორი: გვჭირდება ლითონი, ლითონი არ გვყოფნის.

ამხ. ორჯონიკიძე: ლითონი არ გყოფნისთ, ამხანაგო კოსიორ? ლითონიც მოიპოვება იმ რაიონებში, სადაც ხარკოვის სატრაქტორო ქარხანაა. (სიცილი). თუ ჩვენ ვისწავლით ისე მუშაობას, ჩვენს მეტალურგიულ ქარხნებში, როგორც ეს საჭიროა, არ არის არავითარი საფუძველი ვიფიქროთ, რომ ხარკოვის სატრაქტორო ქარხანა ლითონის ნაკლებობის გამო ერთ შესილოს მთელი თავისი სიმძლავრის გამოყენებას.

ამხ. კოსიორი: მართალია!

ამხ. ორჯონიკიძე: ლითონის შესახებ მე ვილაპარაკებ ცალკე. ამჟამად აქ დავემაყოფილდები მხოლოდ ამ შენიშვნით.

ქარხანა „ამო“ უფრო ნელი ნაბიჯით მიდის. წინ, მაგრამ მან მაინც გამოუშვა გუშინ 48 მანქანა. ამბ. ლიხაჩევს იმედი აქვს, რომ იგი არ ჩამორჩება სხვა ქარხნებს. დღეს ჩვენ მივიღეთ ცნობა, რომ ნიჟნი-ნოვგოროდის ქარხანამ უკვე ეამოუშვა პირველი მანქანები, მან ამ თვეში უნდა მოგვცეს 25 მანქანა. ეს მხოლოდ პირველი ცდაა, უფრო მძიმე მზადებაა მუშაობისათვის. 25 მანქანა იმ ქარხნისათვის, რომელიც ჯერ მოუყვანილობის მიხედვით ყოველ დღეურად უნდა მოგვცეს 150 მანქანა—არა ჭერი არაა. ქარხანა მზრდელ დღეს იწყებს მუშაობას. ის ფაქტი, რომ მან უკვე გამოუშვა მანქანები და ის ცნობები, რომლებიც მე მაქვს ამ ქარხნის შესახებ, მოწმობენ იმას, რომ ეს ქარხანაც გაშლის თავის წარმოებას ისე, რომ არ დასჭირდება საუმაწყვილოთ სენის ხანგრძლივი პერიოდის გავლა. ამიგომ 1931 წელს ჩვენ დავაგროვეთ გარკვეული გამოცდილება ბუმბერაზ ქარხნების ამუშავებისათვის და მათი წარმოების გაშლისათვის.

1932 წელს ჩვენ ავამუშავებთ ბევრად უფრო მეტ ბუმბერაზ ქარხნებს და საერთოდ ახალ საწარმოებს, რომლებიც შეიარაღებულნი იქნებიან მაღალი ტეხნიკით. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ 1931 წლ. გამოცდილება საგრძნობლად გაგვიადვილებს წარმოების სწრაფად გაშლას ამ ქარხნებში. ყოველ შემთხვევაში, ეხლა უკვე არავის არ შეუძლია ეჭვი შეიპაროს იმაში, რომ ბოლშევიკები დაეუფლებიან უმაღლეს ტეხნიკას სოციალიზმის სასარგებლოდ.

მე არ მინდა პარტიული კონფერენციის ტრიბუნიდან შევარხეზინო ისინი, რომლებიც ხტალინგრადის ქარხნის შესახებ სწერდნენ, რომ ჩვენ არაფერი არ გამოგვივა, რომ ამერიკელ მანქანებს ვეპყრობით „რუსულ წისზე“, რომ ჩვენ ამ საქმის ვერ წავსწევთ ნის ამერიკელების დაუზარებლობაღო. რა თქმა უნდა, ამერიკელებმა დახმარება გაგვიწია, მაგრამ თვაჭი მაინც ფაქტად რჩება. ჩვენი მუშებიან ინჟენერებმა და ტეხნიკოსებიან ამერიკის ტეხნიკა სტალინგრადის და ხარკოვის ქარხნებში გამოვიყენეთ ჩვენი კოლექტივიზაციის სასარგებლოდ, ჩვენი ქვეყნის სასარგებლოდ (ტაში).

ავიგე ითქმის ელსადგურებზეც, რომელთა შესახებ მე ვლაპარაკობდი, რა თქმა უნდა, ადვილი საქმე არ იყო მათი აგება და მოწყობა, მაგრამ ამ მექანიზმების დაუფლება გაცილებით უფრო ძნელი აღმოჩნდა. თქვენ ხშირად კითხულობთ ნიჟნი-ნოვგოროდის და ტეხერთის ელსადგურების შესახებ, თუ რამდენ შეფერხებას და რამდენ მარცხს აქვს იქ ადგილი. მაგრამ ჩვენ რომ ამ ფრონტზე დღითი-დღე ვმაგრდებით, ესეც ფაქტია.

ახალი წარმოებანი და ახალი დარგები

ამხანაგებო, ახალ საწარმოების აშენებასა და იქ ტეხნიკის დაუფლებასთან ერთად, ჩვენ მრავალ მომქმედ ქარხანაში ხელი უნდა აგველო მოწყობილ წარმოებაზე და გადავსულიყავით ახალი სახის წარმოებებზე.

სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაცია, მსხვილ სოციალისტურ მიწამდომქმედებაზე გადასვლა მოითხოვდა მაღალი ტეხნიკური ბაზის შექმნას. ჩვენ ტრაქტორები დავამზადეთ, მაგრამ ტრაქტორს დასჭირდა სულ სხვა ინვენტარი, ვიდრე წინად ვამზადებდით. ამხ. იაკოვლევი დაუნებით მოითხოვდა ამ ინვენტარს და მრეწველობას იგი სულ მოკლე ვადაში უნდა დაემზადებია: სასოფლო - სამეურნეო მანქანათმშენებლობა გარდაიქმნა და თესვის კამპანიისათვის შესაძლებელი გახდა დაგეემზადებია სატრაქტორო ინვენტარის მნიშვნელოვანი რაოდენობა.

ხუთწლიანი გეგმის მიხედვით, სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობას ხუთ წლში უნდა მოეცა 1.880 მილიონი მანეთის სატრაქტორო ინვენტარი. 3 წელში ფაქტიურად დავამზადეთ 1.022 მილიონის პროდუქცია, აქედან 878 მილიონი მანეთის სატრაქტორო ინვენტარი. სატრაქტორო ინვენტარის პროდუქციის იმ რაოდენობას, რომლის დამზადება გათვალისწინებული იყო ხუთ წელში, ჩვენ ხამ წელში 32 პროცენტით გადავაჭარბეთ. 4 წელში, 1932 წლის გეგმის ჩათვლით, სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობამ მოგვცემს 1.970 მილიონი მანეთის პროდუქციას, აქედან—1.058 მილიონის სატრაქტორო ინვენტარს, ე. ი. 3 ნახევ.—4-ჯერ მეტს, ვიდრე ხუთ წლის განმავლობაში იყო ნავარაუდევი. ხუთწლედის მიხედვით სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის მთელი პროდუქციის 25 პროცენტი 1932-33 წელს უნდა ყოფილიყო სატრაქტორო ინვენტარი. ფაქტიურად კი სატრაქტორო ინვენტარი შეადგენდა: 1928-29 წელს—სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის მთელი პროდუქციის 4,4 პროცენტს, 1929-30 წელს—21 პროც. 1931 წელს—61 პროცენტს, ხოლო 1932 წელს იქნება—76 პროცენტი.

რა ხდებოდა ამ დარგში? ჩვენში არასოდეს არ წზადებოდა სატრაქტორო გუთნები, სატრაქტორო სათესი მანქანები, კომბაინები, სელის სახვნი მანქანები, ბამბის ამკრეფი მანქანები, ქართოფილის მთხრელი მანქანები და სხვ. ჩვენი ქარხნებისათვის არა თუ უცხო იყო ეს წარმოებანი, არამედ ჩვენს დასწყისში ჩვენ არ გვქონდა მთელი რიგი მანქანების ნიმუშებიც კი. უნდა გამოგვენახა ეს ნიმუშები, უნდა გადმოგვეღო ნახაზები, შეგვეკრიბა წესით უნდა გაგვეკეთებია პირველი ეკზემპლიარები, ხოლო შემდეგ შეგვდგომოდით ამ მანქანების მასიურად წარმოებას.

თესვის კამპანიისათვის და მთელი 1931 წლის განმავლობაში დავამზადეთ 82.000 სატრაქტორო სათესი მანქანა, 177.000 სატრაქტორო სალეწი, 21.000 სატრაქტორო სათიბი, 14,7 ათასი ძნასაკრავი, 3 ნახევარი ათასი კომბაინი, 980 ვინდროვერი, 592 გადარჩევი, 1.667 ცალი ბამბის ამღები მანქანა, 3.600 ცალი ჭარხლის სათხრელი მანქანა, 16 ნახევარი ათასი სატრაქტორო მზიდი, 55.000 ცალი სატრაქტორო გადასაბმელი, 2 ნახევარი ათასი ცალი კართოფილის ღარგავი მანქანა, 11.000 ცალი კართოფილის მთხრელი (საცხენე), 196—სასმინდე პატარა, 836—ნაკელის მომრეელი, 402—პარცვლეულის ელევატორი, 1.547—საკვების ამაოობილებელი, 200—ბაზების სათესი მანქანა, 4.827—სატრაქტორო კულტივატორი ათობზე კულტურებისათვის. 7.000—სელის ხახერი, 3.899—სელის ბელტების „ნ 5 და 7, 1.940 ცალი მანქანა, სელის და ლაფანის სხვა ბომკოფის პირველადი დამუშავებისათვის (დეკორტიკატორები, ჭელის მწმენდი და სხვ.). ყველა ეს მანქანები ჩვენში წინად ან სრულიად არ მზადდებოდა, ან მეტად მცირე რაოდენობით მზადდება.

ტვირთ-ზიდვის ფართო მასშტაბით განვითარებამ აგრეთვე მოითხოვა ახალი მოძრაობი შემადგენლობა. რაც წინად იყო, ის ამჟამად ვერავითარ შემთხვევაში ვერ გვაკმაყოფილებს. მართალია, პირდაპირ ბრძოლაში ვართ ტრანსპორტის მუშაობასთან, როცა მაღალს გადატანა დაბურულ ვაგონებით გვიხდება. საჭირო იყო დიდი ენა პლატფორმების წარმოების მოწყობა. უნდა დავაგემმზადებია ახალი მძლავრი ორთქლმავლები. ამას შიზოლოდ მასშტაბით შეუდიქით 1931 წ. მაგ., ითხლეტ-ძაბი ცისტერნები დავამზადეთ 3.488. ხოლო 1930 წელს დამზადდა 676. ღიდი ტვირთის პლატფორმები დავამზადეთ — 4.556, 1930 წელს კი დამზადდა—942 ცალი.

ელექტროფიკაციის განვითარება მოითხოვდა, რომ მისთვის შეგვეშენებინა მძლავრი სამანქანათმშენებლო ბაზა, ამასთან უნდა მოგვეწყო უახლოესი მანქანების წარმოება. ამ საქმეშიც წინ წაწიეა. 24.000 კილოვატის სიმძლავრის ტურბოგენერატორი ჩვენში აშენდა 1930 წელს, ხოლო 1931 წლის დამლევს დამზადდა 50.000 კილოვატიანი ტურბოგენერატორი, რომელიც კაშირის სადგურზე მუშაობს. დაიწყო 62.0000 ძალიანი ტურბინების აშენება ტიპირესტრონისათვის.

არა თუ მიგიის რეხისთში, არამედ ოქტომბრის რევოლიუციის შემდეგაც 1924 წლამდე ტორბო და ჰიდროგენერატორები არ შენდებოდა. დამზადდა ელექტრომოწყობილობა მძლავრი ბოილებისათვის.

დამზადდა ელექტრომოწყობილობა ქვანახშირის მრეწველობის მიქანიზაციისა და ელექტროფიკაციისათვის (მტორები, საჭიროა მანქანები და სხვ.)

30 კილოვატის სიმძლავრის საბურღი მანქანები ნავთის მრეწველობისათვის.

ასანზრნის მტორები (1.600 კილოვატიანი, 125 მიმოქცევის), მოტო-გენერატორები (2.500 კილოვატიანი) სატკეცი დაზგებისათვის.

ტრანსფორმატორები 20.000 კილოვატამდე.

საზეთე გამომშრობილნი 115.000 ვოლტის ძაბვის და მილიონნახევრიანი კილოვატ ამპერის სახითაც სიმძლავრის.

1931 წლ

როგორიც ეს არის, არაყერც საერთო არა აქვს ბოლშევიზმთან. მართლაც ვინ იმუშავებს ჩვენში მძიმე სამუშაოებზე მეტალურგიასა და მაღაროებში, თუ მას მიეცა ნაკლები ხელფასი ვიდრე სხვა დარგებში და უფრო იოლ სამუშაოზე. აქ არის მუშათა ცვალებადობის ერთი მიზეზი. ჩვენ შეგუდეკით ამის გამოსწორებას—1931 წლის ოქტომბრიდან ქვანახშირის მუშებს გაუდიდდათ ხელფასი 27 პროცენტით, მეტალურგიის მუშებს—22 პროცენტით, კოქსის და მაღნის მრეწველობის მუშებს—20 პროც.

ამასთან ერთად განუწყვეტლივ სწარმოებდა სატრაქტორო ფაბრიკის გადიდება, სამგოთის კავშირის ს.მ.ფ. სამჭის მრეწველობაში დაბანდებული თანხების რაოდენობა წლიდან წლობით იზრდება, ამას ჩვენად ამბ. საბსოციალი სისოლელეს ლაპარაკობდა, რომ თითქოს ჩვენში მუშათა საბინაო მშენებლობას არავითარი ყურადღება არ ექცევა და საბინაო ფართობი სულ უფრო მცირდება. 1924 წელს საბინაო მშენებლობაში დაბანდებული იყო 68 მილიონი მანეთი, 1926 წელს—94 მილიონი მანეთი, 1927 წელს—118 მილ. მანეთი, 1928 წელს—140 მილ. მანეთი, 1929 წელს—175 მილ. მანეთი, 1930 წელს—800 მილ. მანეთი, 1931 წელს—575 მილ. მანეთი, საცხოვრებელი ფონდი, რომელიც ეჭირა სახალხო მეურნეობის ფილიალის საბჭოს მრეწველობაში ჩაბმულ მუშებს, მოსამსახურეებს და საინჟენერო ტექნიკურ პერსონალს, 1929 წლის პირველ იანვრისათვის უდრიდა 7,5 მილ. კვადრ. მეტრს, 1930 წლის პირველ იანვრისათვის—8,5 მილ. კვადრ. მეტრს, 1931 წლის პირველ იანვრისათვის—10,2 მილიონ კვად. მეტრს, 1932 წლის პირველ იანვრისათვის—14 მილ. კვად. მეტრს.

განსაკუთრებით სდგას საბინაო მშენებლობა ქვანახშირის მრეწველობაში, განსული წლის შემოდგომის დასაწყისში ცენტრალურმა კომიტეტმა მ.ცდილად დასვა ქვანახშირის რაიონებში საბინაო ფართობის გადაჭრით გადიდება. აღნიშნული ამოცანის სასწრაფოდ გადაჭრისათვის ჩვენ დავადგინეთ სტანდარტიულ ნაკრები ხის სახლების და აგვიღლობრივი მასალისაგან სახლების მშენებლობის გზას. თუ 1930 წელს ქვანახშირის რაიონებში დაბანდებული იყო 95 მილიონი მანეთი, 1931 წელს ჩვენ დავაბანდეთ 201 მილ. მანეთი. ქვანახშირის მრეწველობის მუშების, მოსამსახურეების და საინჟენერო ტექნიკური პერსონალის საბინაო ფონდი 1929 წლის პირველ იანვრისათვის უდრიდა 2 მილ. კვადრატულ მეტრს, 1930 წლის პირველ იანვრისათვის 2,2 მილ. კვად. მეტრს და 1932 წლის პირველ იანვრისათვის 4 მილ. კვ. მეტრს.

მაპარი: ხის სახლები ჩვენში ცუდია,

ამხ. ორჯონიკიძე: მაგრამ მე ვფიქრობ, რომ ეს ხის სახლები, თუ ჩვენ მათ კარგად მოვაწყობთ, მოიუქცით მათ როგორც საქიროა და დავიცავთ სისუფთავეს, ეს სახლები ძალიან კარგი იქნება. რატომ არის, რომ მოსკოვის ახლოს ეს ხის სახლები კარგია ხოლო დონბასში ცუდი? იცით თუ არა თქვენ ამხანაგო მაკარ, რომ არამც თუ ხის სახლები, არამედ (გამოტოვებულია). სახლები, თუ თქვენ მათ არ მოუვლით და ავიდებთ ჭუჭყით უკეთესი სახლები იქნება.

ამხ. მაპარი—თუ მშენებლობას აწარმოებს „სტანდარტბინმშენი" სახლები ჭუჭყიანი იქნება.

ამხ. ორჯონიკიძე.—იცით რა, სახლებს აშენებს „სტანდარტბინმშენი", ხოლო ამ სახლებში სიახლოროზი თქვენ. „სტანდარტბინმშენს არ შეუძლია უკან გდგომა თქვენ და ასუფთაოს ის სახლები, რომლებშიც თქვენ სიახლოროზი. სახლები უნდა გაასუფთაოთ თქვენ. (გამოტოვებულია). „სტანდარტბინმშენმა", უნდა თქვას, რომ მისი მუშაობის ბეური ნაკლოს მოუხედავად, თითქმის ერთი ორად გადიდა საცხოვრებელი ფართობი დონბასში.

ამხ. მაპარი.—საჭირო იქნება ვნახოთ.

ამხ. ორჯონიკიძე.—შენ ნახე და გაასუფთაე.

ამხ. მაპარი.— ამხანაგმა პოსტიშევმა ნახა.

ამხ. პოსტიშევი.—მე ვნახე, მაგრამ მე ხომ არ ვამბობ, რომ სახლები ცუდია.

ამხ. ორჯონიკიძე.—გავშალეთ რა მძიმე მრეწველობა—ჩვენი ქიქების სოციალისტური გარდაქმნის ეს საფუძველი, ჩვენ განვლილ პერიოდში მნიშვნელოვანი ნაბიჯი გადადგით წინ მხუთუქ მრეწველობაშიც. თუ მცა დღეს ჩვენ გვაქვს ფართო მოსმარების საგნების წარმოება, რომელიც საგრძნობლად სჭარბობს ომის წინა დროინდელ დონეს, მაგრამ ჩვენ უნდა უსწორდებოდეთ არა გუშინდელ დღეს, არამედ მუშათა კლასის ულევალეთ მოთხოვნილებებს.

თუ ავიღებთ 1913 წელს დავინახავთ, რომ მთელს რუსეთში მზადდებოდა 27 მილიონი წყვილი კალოში, 1931 წელს ჩვენ დავამზადეთ—58,9 მილ., ე. ი. ომის წინადროინდელზე ორჯერ მეტი და ორი და ერთი მეოთხედით იმაზე მეტი, ვიდრე 1925 წელს

1913 წელს დამზადებული იყო ტყავის ფეხსაცმელი 8400 ათასი წყვილი, 1925 წელს ჩვენ დავამზადეთ 8 მილ. წყვილი, 1931 წელს 76.800 ათასი ცალი, ე. ი. ომის წინადროინდელზე 9-ჯერ მეტი და 9.5 მილიონ მეტი, ვიდრე 1925 წელს, თუ მხედველობაში მივიღებთ, რომ 1913 წელს შინასამრეწველო წესით დამზადებული იყო კიდევ 3,5 მილიონი წყვილი, მაშინაც განსხვავება მეტად დიდი. მაგრამ დღეს ჩვენთვის ეს მრთდ და თებერვალში იგი წინანდელი წლის თებერვლის დონისძიე ეშვება. მრეწველობამ დაკარგა დეკემბერში მოქცეული დონე, ამან ძალიან შეაფერხა მრეწველობის განვითარება, უფრო მეტი, ამას ის ზანაც მოყვა, რომ ყველა ლაფერს ტრანსპორტს აბრალებდნენ, ყველა თავის შინაური დეფექტებს, ტრანსპორტს ახვევდა თავზე.

ტატრანსპორტო სძნელეები გეგმის არამთლიანად შესრულების ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი იყო.

სხვა მიზეზები თვითონ მრეწველობის შიგნით უნდა ვეძიოთ.

მე უკვე ვილაპარაკე ხელფასის გათანაბრებაზე. ახლა შეეხოთ შრომის ნაყოფიერებას, შრომის ორგანიზაციას, წარმოების ორგანიზაციას ფაბრიკა-ქარხნებში, ყველა ვიცით მოეპრინება, შრომის საკითხებითა ვართული, მაგრამ ყველაზე ნაკლებ მუშაობს ამ საკითხზე ის, ვინც ამ საქმეს ყველაზე მეტს უყურადღებას უნდა აქცევდეს, ქარხნის დირექტორი, პარტია, საბჭოთა უფროსი ყველაზე ნაკლებ ყურადღებას აქცევენ შრომის საკითხებს. ყველა ერიდა ამ საქმეს, მაგრამ დირექტორი არიდება რაღდენიმედ განზე იდგეს ამ მუშაობისგან. ეს არაფრად ვარგა. ამ საკითხ: რომ უშუალოდ მოგვიდოთ ხელი, ხოლო მაგრამ გადავაგდეთ მუშები, მაშინ მანქანები, რომელიც ბზედაც ისინი მუშაობენ, ხომ საგრძნობლად მეტ პროდუქციას მოგვცემენ, ვიდრე ამჟამად იძლევიან. იმავე სტალინგრადის ქარხანა ამ წლის მეცხრე მაისში დასტოვებს სულის კედლები, საუცხოო ბიჭებია—ენტუზიასტები, და ერთ-ორი-სამი წლის შემდეგ კაცი ინჟენერები გახდებიანო. ეს უეველად ასე იქნება. მაგრამ დღეს ისინი სწავლობენ და ეს სწავლა ძვირად უდგება ბრძმედს. ხელფასის გათანაბრებამაც ითამაშა თავისი უარყოფ ი ი როლი. მე ამის შესახებ უკვე ვილაპარაკე. შავი მეტალურგიის მუშათა არც საბინაო პირობები, მომარაგება და კვება არის დამაკმაყოფილებელი. საწარმოო პროგრამა შარშან არ შესრულდა. მეტალურგიული ქარხნების წარმოება მხოლოდ ეხლა გვაძლევს ერთგვარ შედეგებს. გუშინ დღე-დამეში გამოდნობილი იქნა 17.000 ტონა თუჯი. ამდენი თუჯი არასდეს არ მოუცია ჩვენს მეტალურგიას. დღეს დადღეღნობილ იქნა 16.800 ტონა. მე მეტალურგიაში მომუშავე ამხანაგებს ვუთხარი, —თქვენ მე-17 პარტიული კონფერენციის მუშაობა ჯერ კიდევ სრულიადაც არ არის დასრულებული. ჩვენ მაინც და მაინც არ გვიყვარს მანეთით კანტრილი, ხოლო სწორად დაყენებულ კატრილი მანეთით და ნამდვილი სიეფექტური ანგარიში პეურნეობის გაძლიერს ეკუთვნება პირობა.

ნაკლს წარმოდგენილ სტატიკი შესწორების შემოწმების ხაზით.

ჩვენ დღემდე ვერ ვისწავლეთ, როგორც აკეთია, შეურულების შემოწმების მოგვარება. ჩვენ ყოველთვის ვერ გავხარებით შეგამოწმოთ და ბოლომდე მივაღწიოთ იმას, რომ ჩვენი გადაწყვეტილება ტარდებოდეს ვადაზე და დაუშვებინგებლად. გასული წლის მეორე ნახევარში ჩვენ გავაჩაღეთ ბრძოლა ამ დეფექტებთან იმ მითითებათა საფუძველზე, რომლებიც აქს, სტალინმა მაშინ თავის სიტყვაში მოგვცა. ამის შემდეგ ნახევარმა წელიწადმა გაიქცია. წლის მეორე ნახევარში, ტრანსპორტის მუშაობის ხაზით ვაჩაჩნდა ცოტა მოწესრიგება, მაგრამ თვითონ ეკონომიკა, რომელიც ამ ტრანსპორტის მომსახურებისთვის გაუწყვეტლივ და დაუსრულებლივ მუშაობს, ამ ნახევარ წელიწადში ვერ გაჩაჩნდა. ეკონომიკა ვერ ეწევა ტრანსპორტის ზრდას

ქვანახშირი

მეორე ძირითადი ამოცანა, ამბობდნებოდა, —ეს არის ნახშირი. ქვანახშირის იმ რაოდენობით, როგორსაც ჩვენ ამჟამად ვიღებთ, მეტალურგიას ვერ უზრუნველყოფთ, სამეტალურგიო ქარხნებს აქვთ 2,3 დღის მარაგი, მაგრამ ეს სასაცილოდაც არ ღირს, ხვალ რომ ტრანსპორტი რაიმე მიზეზით შეფერხდეს და მან ვერ შესძლოს ტვირთის დროზე მიტანა, ღუმელები უმალ გაჩერდნენ. ის ნახშირი, რომელსაც დღეს სამეტალურგიო ქარხნები იძლევიან, მდარე ხარისხისაა: შეიცავს ნაცრის დიდ პროცენტს. ქვანახშირის ხარისხს ძალიან დიდი ყურადღება უნდა მიექცეს. ჩვენ მიმდინარე წელს უნდა მივიღოთ 90 მილიონი ტონა ქვანახშირი. წინააღმდეგ შემთხვევაში სათბობის კრიზისს თავს ვერ დავაღწევთ. ამისათვის არსებულ მაღაროებში უფრო წინ უნდა წავიდეთ მექანიზაციის ხაზით.

მიმდინარე წელს ჩვენ მივიღეთ მექანიზაციის წესით 31,7 მილიონი ტონა ქვანახშირი, ანუ მთელი ამოღების 57,1 პროცენტი. 1932 წელს ჩვენ უნდა მივიღოთ 63 მილიონი ტონა—მთელი ამოღების 78 პროცენტი.

კაპიტალური მშენებლობა

ქვანახშირის მრეწველობაში ჩვენ ვაბანდებთ მიმდინარე წელს 810 მილიონ მანეთს, გაცვლად 5-ს მილ. მანეთისა, რამდენიც დაბანდებული იყო წარსულ წელს, და 820 მილ. მანეთისა—1930 წელს. 1932 წელს მშენებლობის პროცესში იქნება 880 მაღარო (იმ მაღაროებს დამთავრების ჩათვლით, რომლებიც საექსპლოატაციოდ 1932 წელს იქნა გადაცემული), რომელთა წლიური ნაყოფიერება 240 მილიონ ტონით არის ნაკარნახევი. ამთვან 1932 წელს საექსპლოატაციოდ გადაცემული იქნება 89 მაღარო 38 მილიონი ტონის წლიური ნაყოფიერების რაოდენობით. ასეთია საწარმოო პროგრამის კაპიტალური მშენებლობის მოცულობა ქვანახშირის დარგში.

მიმდინარე წელს ჩვენ გადავჭრით უნდა შეუდგეთ ეგრეთწოდებული „გიგანტობრავი რაოდენობების, ადგილობრივი ქვანახშირის განვითარებას. აქამდე დონბასი ამარაგებდა და ეხლაც ამარაგებს მოსკოვსა და ლენინგრადს. დონბასის ქვანახშირი აღწევს ბერე ზოვკამდე და პერმამდეც კი. სჭირს ამგვარი მდგომარეობა მომავალში აღარ გამოდგება, ჯერ ერთი, ურალინაში მეტალურგიის ფართო განვითარებას აქვს ადგილი, რის გამო იქ საჭირო გახდება ქვანახშირის დიდძალი რაოდენობა. უნდა ვიცოდეთ, რომ მეორე სამეპალურგიო ბაზის შექმნის დროს ჩვენ არ გვაგვიწყდებოდა უკრაინა. უკრაინის მეტალურგია იზრდება უდიდეს ფარგლებში. ეს უკვე ვლაპარაკობდით მაკეევკის, ვოროშილოვისა და ძერჟინსკის სახელობის ქარხნების რეკონსტრუქციის შესახებ, რომ შეიქმნა ახალი ქარხნები „ტრეტი ოჭერ (ხმა: „მარიუპოლის) მარიუპოლის და ნაკოპოლის მილის ქარხანა.

კომისარი—„დნეპროსტროი“.

ამხ. ორჯონიკიძე—„დნეპროსტროს“-ი, ჭერის ქარხანა. აი რამდენი ქარხანა შეიდება ურალინაში, ის კი მოითხოვს საკუჭსებელი ქვანახშირის უდიდეს რაოდენობას მაგრამ, გარდა ამისა, გზათა სახალხო კომისარიატა უნდა დავეხმაროთ. შეუძლებელი შემდგომაც გაგრძელდეს უმსგავსობა, როცა ქვანახშირის ვეზიდებით ჩვენი კავშირის ერთი კუთხიდან მეორეში, ხოლო შემდეგ თვითონ გავიძახით, რომ არ გვყოფნის მოძრავი შემადგენლობაო. ამიტომ, ამხანაგებო; საკითხი მოსკოვის მახლობელი ბასეინის, პოლოვინის, შორეულის აღმოსავლეთის ნახშირის, ტყვარჩელის ქვანახშირის, ურანიანის, ტყვარჩელის ქვანახშირის, პეჩორის ნახშირის; სახალინის ნახშირის შესახებ მთელი მოცულობით უნდა იქნას წამოყენებული.

გადაჭრით უნდა მივაქციოთ ყურადღება ამ საქმეს, რომ მაქსიმალურად გავთავისუფლოთ ნახშირის მოტანისაგან მოსკოვის რაიონისათვის. ნახშირი მოსკოვის მახლობლად, მაგალითად, დიდი რაოდენობით მოიპოვება; უნდა შევიდეთ მის ათვისებას. წარსულ წელთან შედარებით ზრდას აქვს ადგილი, მაგრამ ეს ცოტაა.

გოსპლანის შესახებ ლენინგრადის მახლობლად. ეს საქმე საბოლოოდ უნდა იქნას გამოკვლეული: თუ აღმოჩნდება, რომ ჩვენ აქ ქვანახშირის საკმაო რაოდენობა გვაქვს, იგი უნდა დავიპუროთ, რაც დიდათ გავიმარტივებდა საქმეს.

ნობით არის ნავარაუდევი. მაგრამ, ეტყობა, ჩვენ იძულებული ვიქნებით გავადიდოთ ეს პროგრამა და ნაგრძნობლად გავაღიდოთ.

ხმა ადგილიდან—ცოტა მოგვცია ურალისათვის.

ამხ. ორჯონიკიძე—როგორც სჩანს, მოგტყუებდით აქვარაზე. მიმდინარე წელს ქვანახშირის ადგილობრივ რაიონებში დიდი სახსრები იქნება დაბანდებული. „მოსკოვუგოლ“-ში მიმდინარე წელს დაბანდებული იქნება 56 მილიონი მანეთი 44 მილ. მანეთის ნაცვლად, რაც წარსულ წელს იყო დაბანდებული, „დალუგოლ“-ში—26 მილ. მანეთი, 15 მილიონის ნაცვლად წარსულ წელს, მოსკოვის სახლობელი რაიონში 1931 წელს ჩვენ ავაშენებდით 16 მაღარო 9 მილიონი ტონის წლიური ნაყოფიერებით, შენდება 36 მაღარო 9.600.000 ტონის წლიური ნაყოფიერებით, ხოლო 1932 წელს აგებულ იქნება 14 მაღარო 4.200.000 ტონის წლიური ნაყოფიერებით. „მოსკოვუგოლ“-ში 1932 წელს უნდა მოგვცეს 5,7 მილიონი ტონა წლიური ნაყოფიერება, 1931 წელს კი მან მოგვცა 2,840.000 ტონა. ეს საშუალო აღდილი არ არის, იმიტომეის, რომ წელს წელიწადში 2 ნაკ. ჯერ გავაღიზიანთ ნახშირის ამოღება, საჭიროა მაგრად მუშაობა.

ამხ. ს. ტ. კოსიორი—და ისიც ნახშირის ამოღება!

ამხ. ორჯონიკიძე—განსაკუთრებული ზრუნვა უნდა მიექცეს ბაქოს კუზნეცკის ბასეინს: მაგნიტოგორსკი, კუზნეცკის ქარხანა. მომავალი ტაეული ქარხანა—ყველა ამ ქარხნების ბაზას კუზნეცკის ნახშირი წარმოდგენს. აქ 1931 წელს ჩვენ საექსპლოატაციოდ გადავეცით 44 მაღარო 6,6 მილიონი ტონის წლიური ნაყოფიერებით.

წელსაც 49 მაღარო, რომლის წლიური ნაყოფიერება 45,2 მილ. ტონას უდრის. 1933 წლის ბოლოსთვის ვიქნებით ორმაგ ბაზაზე: ჩვენ ამოვიღებთ უნდა იქნას 13 მაღარო 7 მილიონიზე ტონა წლიური ნაყოფიერებით. 1932 წელს იწყება 5 ახალი მაღარის მშენებლობა 16 მილიონი ტონა წლიური ნაყოფიერებით. 1932 წელს კუზნეცკში უნდა მოგვცეს 10 ნახევარი მილიონი ტონა ქვანახშირი. ამ პროგრამის მთლიანად შესრულებით ავიცილებთ სათბობ ბალანსის დაჭიმულობას.

ქვანახშირის მესაწე ბაზაა კარაგანდა. აქ მუშაობა სხვილად შარშან დაიწყო. ახლა შენდება 23 მაღარო, რომელთა წლიური ნაყოფიერება იქნება 7,2 მილ. ტონა. 1932 წელს იწყება 14 მაღარის მშენებლობა, მათი წლიური ნაყოფიერება 11 მილიონ ტონას მიაღწევს. 1931 წელს კაპიტალურ მშენებლობაზე კარაგანდაში დაიხარჯა 22 მილიონი მანეთი. 1932 წელს გადადებულია 40 მილიონი მანეთი.

სხვა სახის სათბობის ხაზით 1931—32 წელს უნდა მივაქციო ქვეყანას 14,8 მილ. ტონა, მაგრამ ერთი შენიშვნით—არა იმიტომ ტორფი, როგორიც შარშან ვიყავით, ის, რაც მიმდინარე წელს ტორფის ხაზით მოხდა, მეტისმეტი უმსგავსობაა. რომ ეჩვენებათ დიდი რაოდენობა, დიდი ციფრი, არ თაკილობდეს ტორფთან ერთად მიეცათ რაც შეიძლება მეტი წყალი (რომიზმნა: ეი თვალის ახვევები).

ნავთი მიმდინარე წელს უნდა მივიღოთ 29,4 მილ. ტონა გასული წლის 23,1 მილ. ტონას ნაცვლად. ნავთის მრეწველობა ჩვენში თავისი ტიპიკური დონით ყველა დანარჩენებს სჯობს თავის რეკონსტრუქციის იგი დიდი ხანია შეუდგა. ამ მრეწველობას მი მდინარე წელს შეეძლო უფრო მეტი ნავთის მოცემა, რომ აქ არ შეფერხებულიყო მილების ან მაქანების მიწოდება. (რომიზნენა: სორაკი). აქ არის კიდევ ერთი მიზეზი. ტრანსპორტმა ვერ შეასრულა მთელი ნავთი რომელიც ჩვენ გვაქვს. ამჟამად ბაქოსა და გროზნოში ავსებულია ყველა რეზერვუარები, ხოლო როცა რეზერვუარები არ გვეყოფა, ჩვენ იძულებული ავღმოვჩნდით ორ მო გაგვეხსნა ორი ან სამი ონკანი. მაგრამ როცა ჩვენი ქვეყნის შიგნით ნავთი შეიძლება არ გვეყოს, ბაქოსა და გროზნოში გაუშვებენ ორმაგ 1 ნახევარ მილიონ ტონამდე (კომისარი: მკვდარი კაპიტალია).

მიმდინარე წელს სათანადოთ უნდა იქნას მოგვარებული ფიქალის დამუშავება. 1931 წელს ჩვენ მივიღეთ 146.000 ტონა, 1930 წელს ბევრად ნაკლება იყო. 1932 წელს ჩვენ უნდა დავამზადოთ 500.0004 ტონა ფიქალი, უეჭველია, ამ სათბობმა საგრძნობი როლი უნდა ითამაშოს, თუ მას სათანადოთ ინვენტირებით. აი ის ამოცანები, რომელიც ჩვენს წინაშე სათბობის მრეწველობის დარგში დგანან.

მანქანათმშენებლობა

საბჭოთა მანქანათმშენებლობის განვითარების საკითხი არის საბჭოთა სახელმწიფოს ეკონომიური დამოუკიდებლობის განმტკიცების საკითხი. ჭიმიური მრეწველობის, მეტალურგიის, ნავთის მრეწველობის, ტრანსპორტის, ელექტრიფიკაციის განვითარება, სოფლის მეურნეობის მექანიზაცია, მშენებლობისა და ხე-ტყის დამზადების მექანიზაცია, მოსახლეობის ფართო მასების პოთხოვნილების დაკმაყოფილება, მთელი ჩვენი წყობის გარდაქმნა დამოკიდებულია საბჭოთა მანქანათმშენებლობის შემდგომ დაჩქარებულ განვითარებაზე. ჩვენ გვაქვს წარმატებები, მაგრამ საჭიროა მანქანათმშენებლობის შემდგომ დაჩქარებულ განვითარება. ჩვენ ვგულისხმობთ, რომ შემდეგი ამოცანები მოგვარდეს: ორმხრივ-მოქმედი ორთქლმავალ-ვაგონმშენებლობის პროგრამა, 1933 წ. დავამთავროთ ლუგანსკის ორთქლმავალმშენებელ ქარხნის მშენებლობა, გავაშლათ ქვედა-ტაგილის სავაგონო ქარხნის მშენებლობა. წელს უნდა შევუდგეთ 2 ორთქლმავალთმშენებელ და ერთი ვაგონის მშენებელ ქარხნების აგებას. ფართო მასშტაბით უნდა დავაყენოთ ჭიმიური ქარხნებისათვის („ურალხიმმაშტროი“) საჭირო მოწყობილობათა წარმოება. უნდა დავამთავროთ ჩელიაბინსკის სატრაქტორო ქარხნის მშენებლობა და ავამუშაოთ იგი 1932 წლის დამლევისათვის. ელექტრო-ტექნიკური მრეწველობის და ქვანახშირშენებლობის განვითარება წარმოადგენს საფუძველს ჩვენი სახალხო მეურნეობის ელექტრიფიკაციის გარდამტეხი ეტაპისათვის. საბჭოთა კავშირის ელექტრომადგურებმა წელს ჩვენ უნდა მოგვცეს ერთნახევარი მილიონი კილოვატი ახალი ენერგია. მეორე ხუთწლედის თეზისებიდან თქვენ უკვე იცით, რომ შემდეგი ხუთწლედის დამლევისათვის—1937 წელს ჩვენ უნდა მივსცეთ ჩვენს ქვეყანას 100 მილიარდი კილოვატ-საათი ელექტრონის ენერგია. რომ ზრუნველ ვყოთ მოწყობილობით და მანქანებით სახალხო მეურნეობის ელექტროფიკაციის ეს გიგანტური გეგმების განხორციელება ყოველნაირად დაიჩქარონ მშენებლობა ენერგეტიკული მანქანათმშენებლობის დარგში. რისთვისაც საჭიროა: 1932 წლის პირველ ნახევარში ავამუშაოთ ხარკოვის ტორბინის ქარხანა 1,5 მილიონ კილოვატის სიმძლავრით.

წელსვე შევუდგეთ დიდი ელექტრომანქანათმშენებლობის კომბინატის აგებას ლენინგრადში. 1932 წლის მოცხენილობით გვაქვს ქარხნის რეკონსტრუქცია. 1933 წლის მისი წლიური პროდუქცია შეადგენს 400.000 კილოვატ-ათას მიტრს, ხოლო ტურბინების მთელი პროგრამა კი 1934 წლის. მისი წლიური გამოშვებაა 700.000 კილო. მიტრს. ავამუშაოთ ახალი მძიმე საამქროები ქარხანაში 1933 წლის. ელექტრომანქანათმშენებლობის კომბინატის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა.

3. ადგილობრივი საშენი მასალის ფართოდ გამოყენება და მისი წარმოების განვითარება თვით მშენებლობის რაიონებში. შეუწყნარებელ უმსგავსობათ უნდა ჩაითვალოს, როცა საშენი მასალა, როშელიც ადგილობრივ შეიძლება დამზადდეს, მოგვაქვს უნდა მიექცეს მექანიზების მშენებლობას სატყეო მრეწველობისათვის და საიდშენებლო სამუშაოებისა მექანიზაციას.

უდიდესი კაპიტალური მშენებლობის სამეურნეო სამუშაოთა გადამწყვეტი მექანიზაციის გარეშე ჩვენ ჩავშლით ჩვენს გეგმებს. უნდა მთლიანად შევასრულოთ სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის 1932 წლის პროგრამა. ამრიგად საბჭოთა მანქანათმშენებლობის წინაშე სდგას სპასებული ამოცანა—იყოს ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის მშენებელთა პირველ რიგებში ჩვენ უდიდესი შესაძლებლობები გვაქვს არა მარტო ახალ, არამედ მანქანათმშენებლობის ძველ ქარხნებისაც.

იგორის ქარხნის მაგალითი, რომელმაც 1931 წელს ააგო ორი ბლიუმინგი; რიგოვის სახელობის მეტალურგიული ქარხნის (უკრაინაში) მაგალითი, რომელმაც დაამზადა პირველი სამ. ჩამოსასხმელი მანქანა მთლიანად საკ. მასალისაგან; ძერჟინსკის ქარხნის მაგალითი, რომელმაც დაამზადა ახეთივე ჩამოსასხმელი მანქანა, ქარხანა „ელექტროსტალი“-ს მაგალითი, რომელმაც დაამზადა უაღრესად რთული ელექტროსადენი ბალიშისათვის; ანს. სტალინის სახელობის ქარხნის მაგალითი, რომელმაც გამოუშვა მძლავრი ტურბინები,—ყველაფერი ეს ლაპარაკობს იმაზე, რომ ჩვენს ქარხნებში შეიძლება დამზადებულ იქნას მეტად რთული, სავსებით გაუმჯობესებული მანქანები.

ელექტროფიკაცია

მიუხედავად იმისა, რომ 1931 წელს ჩვენ ვაგეშენეთ ახალი ელექტრო-სადგურები 1 მილიონი კილოვატის სიმძლავრით, ჩვენ მაინც განვიცდით ელექტროენერგიის ნაკლებობას ბევრ რაიონებში, განსაკუთრებით ურალში და ეს იმ დროს, როცა 1931 წელს ჩვენ ნ-ჯერ გავადიდეთ ელექტრო-სადგურების სიმძლავრე ურალში. მომდინარე წელს ჩვენ უნდა მივიღოთ 1,5 მილიონი კილოვატი. ეს სწორედ იმდენია, რამდენიც უნდა მივეღოთ ჩვენ 10-15 წლის განმავლობაში „ეოელრო“-ს გეგმის მიხედვით. მილეწული ახალი სიმძლავრის თითქმის ნახევარი უნდა მეტალურგიის მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად. მაგრამ ძვირად ვაშენებთ. მომდინარე წელს საქმის ამ მხრივ ჩვენ განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს. 1932 წელს კაპიტალური მშენებლობის საქმეა:

1. მატერიალურ-ფინანსიურ საშუალებების და ადამიანთა ძალის კონცენტრაცია მშენებლობის უმნიშვნელოვანეს ობიექტებზე, რა მეტთა ამუშავებაც შესაძლებელი იქნება მომდინარე წელს. შეცდომაა იმის ფიქრი, რომ ყველაფრის ზიდვა ერთნაირი სისწრაფით შეიძლება. მაგრამ ნიშნავს ეს, რომ ჩვენ, როცა ვაწარმოებთ უმნიშვნელოვანესი ობიექტების კონცენტრაციის და მომდინარე წელსვე ახალი საწარმოების მაქსიმალურად ამუშავების პოლიტიკას, ჩვენ ოდნავ მაინც უნდა შევასუსტოთ კაპიტალური მშენებლობის ტემპი? რა თქმა უნდა, არა. პირიქით, უმნიშვნელოვანესი ობიექტების კონცენტრაცია უზრუნველყოფს მშენებლობის უსწრაფეს დამთავრების ნამდვილ ტემპს

2. სანამ ძირითად საამქროების მშენებლობას შეუდგებოდეთ, საჭიროა ფულდასმით მოვამზადოთ მშენებლობის გაშლის გეგმა.

როცა ახალი ქარხნების მშენებლობას ვიწყებთ, მაშინვე ვზრუნავთ კადრების მომზადებაზე და ამ მომავალი ქარხნებისათვის, მაშინვე ვამზადებთ ბაზას მომეწვევი წარმოებათა მოსამარაგებლად და სხ. ეს აბსოლუტურად სწორია, ეს კარგ შედეგებს იძლევა. ახლოთვე წინასწარი მომზადება კიდევ უფრო საჭიროა თვით მშენებლობის სწორი და რაციონალური წარმოთვისათვის. ხდება ხოლმე, რომ ჩვენ ავაშენეთ, შემდეგ კი ირკვევა, რომ აგვიშენებია შეუფერებელ ადგილზე, საჭირო ხდება ნაგებობის აღება. თუ გვექნება მშენებლობის წარმოებაში სერიოზულად დამუშავებული ტეხნიკური გეგმა, სავრცობლად გაიაფდება მშენებლობა და შეეცდომებიც ნაკლები მოგვივა. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს

ფართობის შერჩევას, გრუნტის გამოკვლევას, იმას, არის თუ არა წყლის საჭირო რაოდენობა, და სხ. დამხმარე წარმოების მშენებლობა—მშენებლობის შეუფერხებელი წარმართვის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა.

—18.000, მარიუპოლის—24.000, ლიპეცკის—24.000, მაკეევკის—24.000, ბაქოს—48.000. 1932 წელს გეგმა ითვალისწინებს მოცრომასადგურების ელექტროენერგიის მიწოდების გაზრდას 600.000 კილოვატით. ჩვენ გვაქვს ამ მიმართულებით ორი ტიპის ტურბინა: ჭერის ქარხნის 24 ათასიანი ტურბინა და ხარკოვის ტურბინის ქარხნის 50 ათასიანი ტურბინა. ეს ორი ტიპი ჩვენ ვაწარმოებთ სერიულად. ამ ტურბინების მიწოდება ხდება ასე: ხარკოვის ქარხანა აწარმოებს 50 ათასიანი ტურბინის ნაწილებს, ხოლო ჭერის ქარხანა ამ ნაწილებისაგან აწყობს ტურბინებს. ამ ორგანიზაციის ნაკლი ის არის, რომ ჭერის ქარხანა ხშირად ვერ ასრულებს ტურბინების მიწოდების გეგმას. ამ ნაკლის აღმოსაფხვრელად ჭერის ქარხანა ხარკოვის ქარხნის ფილიალად გადაკეთდა. ამ ფილიალის ორგანიზაციის შემდეგ ტურბინების მიწოდების გეგმა ბევრად უკეთესად შესრულდა.

1932 წლის პროგრამა. ამრიგად საბჭოთა მანქანათმშენებლობის წინაშე სდგას სპასებული ამოცანა—იყოს ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის მშენებელთა პირველ რიგებში ჩვენ უდიდესი შესაძლებლობები გვაქვს არა მარტო ახალ, არამედ მანქანათმშენებლობის ძველ ქარხნებისაც.

იგორის ქარხნის მაგალითი, რომელმაც 1931 წელს ააგო ორი ბლიუმინგი; რიგოვის სახელობის მეტალურგიული ქარხნის (უკრაინაში) მაგალითი, რომელმაც დაამზადა პირველი სამ. ჩამოსასხმელი მანქანა მთლიანად საკ. მასალისაგან; ძერჟინსკის ქარხნის მაგალითი, რომელმაც დაამზადა ახეთივე ჩამოსასხმელი მანქანა, ქარხანა „ელექტროსტალი“-ს მაგალითი, რომელმაც დაამზადა უაღრესად რთული ელექტროსადენი ბალიშისათვის; ანს. სტალინის სახელობის ქარხნის მაგალითი, რომელმაც გამოუშვა მძლავრი ტურბინები,—ყველაფერი ეს ლაპარაკობს იმაზე, რომ ჩვენს ქარხნებში შეიძლება დამზადებულ იქნას მეტად რთული, სავსებით გაუმჯობესებული მანქანები.

ფერადი მეტალურგია

1932 წლის გეგმის მიხედვით ჩვენ უნდა მივცეთ ჩვენს ქვეყანას 90.000 ტონა სპილენძი. ხოლო ეს ცოტაა..მაგრამ წელს ჩვენ შეტის მიცემა არ შეგვიძლია და ამ პრობლემის სავსებით შესრულების დროს ჩვენ ძალებიანი ვიქნებით შემოვტანოთ ფილადი ლითონი უცხოეთიდან. 1932 წელს სპილენძის საერთო წარმოებიდან—200.000 ტონა, 75.000 ტონა შეადგენს მადნისაგან მიღებულ სპილენძს. მადნის მთელი სპილენძის 72 პროცენტი მიღებულ უნდა იქნას 1932 წელს ღუმელებში (ტეხნიკურად უფრო მოწინავეებში), ნაცვლად 13 პროცენტისა 1931 წელს. 16,6 ათასი ტონა (მადნის სპილენძის მთელი ბალანსის 22 პროცენტი) უნდა მოგვცეს 1932 წელს კრასნოურალის სპილენძის სადნობ კომბინატმა. 1932 წლის განმავლობაში ეს კომბინატი დამთავრებულ უნდა იქნას 200.000 ტონა სრული სიმძლავრით. ელექტროლიტის სპილენძის წარმოებისათვის ელექტროლიტის ქარხანა 50.000 ტონა სპილენძის სიმძლავრით, ეს იგი მთელ ამჟამად არსებული სიმძლავრეზე ორჯერ. წელს ქარხნიდან ამოშენდება ალიუმინის ქარხანა ბოგოსლოვსკში. 1932 წელს ამოშენდება ალიუმინის ქარხანა ზაპოროჟიეში. 1933 წლის ბოლოსთვის ალიუმინის ქარხნების სრული სიმძლავრე 1934 წლის. მისი წლიური პროდუქცია შეადგენს 400.000 კილოგრამ მიტრს, ხოლო ქვაბტარების მთელი პროგრამა კი 1934 წლის. მისი წლიური გამოშვებაა 700.000 კილო. მიტრს. ავამუშაოთ ახალი მძლავრი საამქროები ქარხანაში 1933 წლის. ელექტრომანქანათმშენებლობის კომბინატის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა.

3. ადგილობრივი საშენი მასალის ფართოდ გამოყენება და მისი წარმოების განვითარება თვით მშენებლობის რაიონებში. შეუწყნარებელ უმსგავსობათ უნდა ჩაითვალოს, როცა საშენი მასალა, როშელიც ადგილობრივ შეიძლება დამზადდეს, მოგვაქვს

დი) დაამზადა 29.000 ტონა ალიუმინი, გერმანიამ—32.000 ტონა, 1932 წელს გამოშუშავებულ უნდა იქნას 28,5 ათასი ტონა თუთიის, ეს იგი სამჯერ იმაზე მეტი რაც გამოშუშავებულ უნდა იქნას 1931 წელს. 1932 წელს ფერადი მეტალურგიის მუშაკები უნდა დაეუფლონ წარმოების და მთელის სიმძლავრით უნდა ათვისონ ბელოვსკის და კოსტანტინოვკის ქარხნები 12.000 ტონა სიმძლავრით თვითეული და უნდა უზრუნველყონ ნელსაბინების ელექტროლიტის ქარხნის ამუშავება, რომელიც მოგვცემს 20.000 ტონა ელექტროლიტის თუთიას. ტყვიის წარმოების გეგმა 1932 წელს 38.000 ტონის ოდენობით 3 ჯერ უფრო მეტია, ვიდრე 1931 წელს.

1932 წლის დასასრულს უნდა ამოშენდეს კოლჩედანების კომბინატი, რომლის სრული სიმძლავრე წელიწადში უდრის 60.000 ტონა ტყვიას. იმავითა ლითონი: ნიკელის წარმოება პირველად იწყება 1932 წელს. ასე ამუშავება უფასეულებას კომბინატი 5.000 ტონა სიმძლავრით (გამოთვლებულია)... ფარითოვანება მაგნის ამოღება, კონცენტრატების, ვოლფრამის, მოლიბდენის, სპეციალის და სხვ. ნედლეულის წარმოება. 1931 წელს ჩვენ ვაწარმოებდით ნიკელის ნახევარ ტონას, 1932 წელს ჩვენ უნდა ამოვიღოთ 1.000 ტონა ნიკელი. ეს ცოტაა, მაგრამ ეს ნიშნავს, რომ ჩვენ ვიწყებთ ნიკელის მრეწველობის ორგანიზაციას. ამ ლითონის ნედლეულის ბაზა ჩვენ გვაქვს ურალში. ამ ბაზის ათვისება ჩვენ უნდა დავიწყოთ 1932 წელს. ამ ლითონის ნედლეულის ბაზა ჩვენ გვაქვს ურალში. ამ ბაზის ათვისება ჩვენ უნდა დავიწყოთ 1932 წელს. ამ ლითონის ნედლეულის ბაზა ჩვენ გვაქვს ურალში. ამ ბაზის ათვისება ჩვენ უნდა დავიწყოთ 1932 წელს.

ქიმია

1932 წლის განმავლობაში ჩვენში ავამუშავებთ მთელ რიგ მსხვილ საწარმოებს ქიმიის დარგში. გოგირდის სინთეზის წარმოება 675.000 ტონიდან 1932 წლის ბოლოსთვის დღეიდა 1.850.000 ტონამდე 1935 წლის ივნისისთვის.

ამრიგად გოგირდის სინთეზის წარმოება ორკეცდება წელს მთელი რიგი ახალი საწარმოების ამოშუშავების შედეგად. ფოსფატის სასუქების დარგში წარმოება 1.180.000 ტონიდან 1932 წლის ივნისისთვის დღეიდა — 1.860.000 ტონამდე 1933 წლის ივნისისთვის. 1932 წელს ბერეზნიკოვის და ბობრიკოვის კომბინატების ამუშავებით ჩვენ ვქმნით ქიმიური მრეწველობის ახალ მძლავრ დარგს —აზოტის მრეწველობას. მთელი ქიმიური მრეწველობის ცენტრალურ ამოცანას წარმოადგენს ტეხნოლოგიური პროცესების დაუფლება მსხვილი საწარმოო საწარმოთა მასშტაბით. ქიმიური მრეწველობის ულიდეს ბაზრის ჩვენ ალბად მივიღებთ მეორე ხუთწლედში.

კაპიტალური მშენებლობის ამოცანები

კაპიტალური მშენებლობის დიდი მოცულობა, რომელიც მთელს მრეწველობაში თითქმის 12 მილიარდ მანეთს უდრის, ხოლო მძიმე მრეწველობის ხაზით—9 200 მილიონ მანეთს, მოითხოვს მთელი ჩვენი ძალღონის დაძაბვას. ჩვენ, ამხანაგებო, 1931 წელს გამოვიყენეთ დასხლოვებით 7 მილიარდი მანეთი. ჩვენ ავამუშავეთ 3,5 მილიარდის ახალი საწარმოები. ყველაფერი ეს ასეა. მაგრამ თუ სწორად გამოანგარიშებთ, რამდენი გვიჯდება მშენებლობა, აშკარად უნდა ვსთქვათ, რომ ძვირად გვიჯდება. ერთი რამ მართალია: ჩვენ ვისწავლეთ შენება, ჭარხნებს პირდაპირ ოსტატურად ვაშენებთ. ტემპები დამაკმაყოფილებელია. მაგრამ ძვირად ვაშენებთ. მომდინარე წელს საქმის ამ მხრივ ჩვენ განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს. 1932 წელს კაპიტალური მშენებლობის გეგმის წარმატებით შესრულებისათვის საჭიროა:

1. მატერიალურ-ფინანსიურ საშუალებების და ადამიანთა ძალის კონცენტრაცია მშენებლობის უმნიშვნელოვანეს ობიექტებზე, რა მეტთა ამუშავებაც შესაძლებელი იქნება მომდინარე წელს. შეცდომაა იმის ფიქრი, რომ ყველაფრის ზიდვა ერთნაირი სისწრაფით შეიძლება. მაგრამ ნიშნავს ეს, რომ ჩვენ, როცა ვაწარმოებთ უმნიშვნელოვანესი ობიექტების კონცენტრაციის და მომდინარე წელსვე ახალი საწარმოების მაქსიმალურად ამუშავების პოლიტიკას, ჩვენ ოდნავ მაინც უნდა შევასუსტოთ კაპიტალური მშენებლობის ტემპი? რა თქმა უნდა, არა. პირიქით, უმნიშვნელოვანესი ობიექტების კონცენტრაცია უზრუნველყოფს მშენებლობის უსწრაფესი დამთავრების ნამდვილ ტემპს

2. სანამ ძირითად საამქროების მშენებლობას შეუდგებოდეთ, საჭიროა ფულდასმით მოვამზადოთ მშენებლობის გაშლის გეგმა.

როცა ახალი ქარხნების მშენებლობას ვიწყებთ, მაშინვე ვზრუნავთ კადრების მომზადებაზე და ამ მომავალი ქარხნებისათვის, მაშინვე ვამზადებთ ბაზას მომეწვევი წარმოებათა მოსამარაგებლად და სხ. ეს აბსოლუტურად სწორია, ეს კარგ შედეგებს იძლევა. ახლოთვე წინასწარი მომზადება კიდევ უფრო საჭიროა თვით მშენებლობის სწორი და რაციონალური წარმართვისათვის. ხდება ხოლმე, რომ ჩვენ ავაშენეთ, შემდეგ კი ირკვევა, რომ აგვიშენებია შეუფერებელ ადგილზე, საჭირო ხდება ნაგებობის აღება. თუ გვექნება მშენებლობის წარმართვაში სერიოზულად დამუშავებული ტეხნიკური გეგმა, საგრძნობლად გაიაფდება მშენებლობა და შეცდომებიც ნაკლები მოგვივა. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს

ფართობის შერჩევას, გრუნტის გამოკვლევას, იმას, არის თუ არა წყლის საჭირო რაოდენობა, და სხ. დამხმარე წარმოების მშენებლობა—მშენებლობის შეუფერხებელი წარმართვის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა.

3. ადგილობრივი საშენი მასალის ფართოდ გამოყენება და მისი წარმოების განვითარება თვით მშენებლობის რაიონებში. შეუწყნარებელ უმსგავსობათ უნდა ჩაითვალოს, როცა საშენი მასალა, როშელიც ადგილობრივ შეიძლება დამზადდეს, მოგვაქვს

მასალის მომჭირნეობით ხარჯვის შესახებ

რემდენიმე სიტყვა მომჭირნეობის რეჟიმისა და პროდუქციის ხარისხის შესახებ. ეს საკითხები რატომღაც უკანასკნელ დროს გაჭირა ჩვენი ყოველდღიური ლექსიკონიდან. ეს არ არის სწორი. 1932 წელი უნდა იქნას წელიწადი უდიდესი ხარისხობრივი მიღწევების შინაგანი რესურსების გადაჭრით მობილიზაციის, წელიწადი მტკიცე მომჭირნეობის გაწევის მასალის ხარჯვაში. ყველაზე უხამსი გამოთქმების „არაკომპლექტურია“-ს მომიზეზებით ჩვენში ადვილი აქვს გამოუყენებელი მასალის უდიდებულ დაგროვებას და ნაცვლად იმისა, რომ გვეფიქრა, თ როგორ შევავსებინა ამა თუ იმ საწარმოში იმ მასალის გამოყენება, რომელის გამოყენებას ის უფრო ადვილად თავთქმის ყოველთვიურად იზრდება, წლის დამლევისათვის ამ ნაშთმა უდიდეს რაოდენობას მიაღწია. თავისთავად ცხადია, რომ ისეთ დიდ მეურნეს, რომელსაც ჩვენი მრეწველობა წარმოადგენს, შეუძლებელია არ ეზრუნა ნარჩენების სრული შეგროვებისა და ნორჩების დაწესებულებათა ბოროტ. თავისთავად ცხადია, რომ ტარიფებისა და ნორმების დაწესებულებით ბიურო მა რტო ამ ამოცანას თავს ვერ გაართმევს. ეს არის საქმე საწარმოს დირექტორის, ტეხნიკური ხელმძღვანელის, საამქროს უფროსისა და ოსტატის, ისინი უშუალოდ უნდა შეუდგნენ შრომის ორგანიზაციას და არ უნდა მოელოდნენ მათ ეს საქმე ტარიფებისა და ნორმების დაწესებულებით ბიუროს, თუ ისინი ამ საქმეს არავის ჩააბარებენ, ისე კარგად არავის შეუძლია იცოდეს, თუ როგორ მიმდინარეობს საწარმოს მუშაობა, როგორიც ოსტატის, სპეციალის უფროსისა და ტეხნიკური ხელმძღვანელის მუშაობა. ამიტომ ამხანაგებო, ვიმეორებ ეს საქმე ჩვენ ვერ ჩააბარებთ ბიუროს, ეს საქმე ჩვენ უნდა ვაწარმოოთ ჩვენ თვითონ.

ამის შემდეგ ვიტყვი რამდენიმე სიტყვას ელექტროენერგიის ხარჯვის შესახებ. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი საკითხია. ჩვენ ამ საკითხის ნაწილობრივ გადაწყვეტა მოვახდინეთ ელექტროენერგიის ტარიფების დაწესებით. ეს ტარიფები ჩვენ ვაწესეთ ისე, რომ ელექტროენერგიის ხარჯვა ყველა საწარმოში ისეთ ფარგლებში ჩაეყენებინა, რომელიც ნორმალურად ითვალისწინებს ელექტროენერგიის ხარჯვას ამა თუ იმ საწარმოში. ამ ტარიფების ძალით ელექტროენერგიის ხარჯვა ყველა საწარმოში ის

ბოლშევიკური ალაზანი

ორგანო ალაზნის რაიონის პარტიული კომიტეტისა და რაიონის საბჭოს აღმასკომისა

გამოდის 1930 წლის 1 იანვრიდან

ალაზნის რაიონის მოსახლეობას!

ალაზნის რაიონის საბჭოს აღმასკომის ცნობით, 3 მარტს ალაზნის რაიონში 5 ხანძარი მოხდა. ამ ხანძრებში 11 ბინა დაიწვა. ხანძრების შედეგად ბინების ნაწილობრივ დაზიანებულია 2 ბინა. ხანძრების ადგილზე გამოცხადებული ალაზნის რაიონის ხანძარსაწინააღმდეგო ბრიგადის ინსპექტორის ცნობით, ხანძრების მიზეზი ბინების პატრონების დაუდევრობა და ხანძარსაწინააღმდეგო წესების დარღვევა გამხდარა.

ალაზნის რაიონის ხანძარსაწინააღმდეგო ბრიგადა ალაზნის რაიონის მოსახლეობას მოუწოდებს, ხანძრების თავიდან აცილების მიზნით, ხანძარსაწინააღმდეგო წესები მკაცრად დაიცვან.

ალაზნის რაიონის ხანძარსაწინააღმდეგო ბრიგადის ინსპექტორი ამხ. ნ. ბერიძე

ალაზნის რაიონის ბრიგადა ხანძარსაწინააღმდეგო ინვენტარით

ალაზნის რაიონის ბრიგადა ხანძარსაწინააღმდეგო ინვენტარით ალაზნის რაიონის ბრიგადა ხანძარსაწინააღმდეგო ინვენტარით